

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

264—Γραφεῖον ἑδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ πίστις εἶναι τὸ πρὸς τὰ ἐκτὸς οὐχὶ τὸ πρὸς τὰ ἐντὸς βλέμμα τῆς ψυχῆς. Τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἡ πίστις διευθύνει τὸν ὀφθαλμὸν εἶναι, οὐχὶ τὰ αἰετικίλλοντα κατασκευάσματα τῆς καρδίας, ἀλλ' ὁ ἀναλλοίωτος Χριστός.

Ἡ οὐσία τῆς πίστεως εἶναι τὸ ἀνυπόκριντον. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ ἀντικείμενον, ὁ Λόγος εἶναι ἡ τροφή καὶ ἡ ὑπακοή, ἡ ἀπόδειξις. Ἡ ἀληθής πίστις ἐπομένως εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἄγει ἡμᾶς νὰ βασιζώμεθα ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ πρὸς σωτηρίαν μὲ ὑπακοήν, ὡς ἑκεῖνος προσφέρεται ἐν τῷ λόγῳ. Τὰ ἀληθῆ δάκρυα τῆς μετανοίας ρέουσιν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς πίστεως. Πρέπει τὰ ἔργα ἡμῶν νὰ ἀντλῶνται ἐκ τῆς πίστεως, καὶ νὰ ἀποδεικνύωμεν τὴν πίστιν ἡμῶν ἐν ἔργοις. Οἱ ἄνθρωποι ἤθελον πρῶτον νὰ ἴδωσι, καὶ εἶτα νὰ πιστεύσωσιν. Ἀδύναται νὰ ὑπάρξῃ χαρὰ ἄνευ πίστεως καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ πίστις ἄνευ χαρᾶς· ἀλλ' ἡ σταθερὰ πίστις γεννᾷ σταθερὰν εἰρήνην.

Ἡ ἀληθής πίστις δύναται νὰ κληθῇ ἄχρους, ὡς ὁ ἀὴρ καὶ τὸ ὕδωρ. Οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ ψυχὴ βλέπει τὸν Χριστόν· καὶ ἡ ψυχὴ τοσοῦτον ὀλίγον ἀναπαύεται ἐπ' αὐτῆς ὅσον ὁ ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἴδῃ τὸν ἀέρα. Ὅταν τις ἐξετάσῃ ἢ ἀναλύσῃ αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν χρωματίσῃ καὶ τὴν πυκνώσῃ δηλ. πρέπει νὰ θέσῃ ἀντ' αὐτῆς ἕτερόν τι—αἴσθημα, γνῶσιν, πεποίθησιν—ἐφ' ᾧ ν' ἀναπαυθῇ. Ἀποβλέπει τότε μᾶλλον εἰς τὴν ἐκτὸς ἑαυτοῦ πείραν ἢ εἰς τὸν ἐντὸς αὐτοῦ Χριστόν.

Ἡ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐμπορίας ἐν γένει, εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος θεραπείας τῶν κακῶς ἐχόντων. Δυστυχῶς σπανίως οἱ εἰδήμονες καὶ ὁ τύπος καταγίνονται εἰς τὴν ἀνάλυσιν καὶ δημοσιεύουσιν ἐκθέσεων διαφωτισουσῶν τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν. Ἡ «Ἀθηναῖς» λίαν ἐκτιμῶσα τὰς τοιαύτας διατριβὰς σπεύδει νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 290 ε. ε. τῆς «Ἐφημε-

ρίδος» δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσιν τὴν ὁποῖαν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Δ. Ζαχαρίας ἐν τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Συλλόγῳ νομίζουσα οὕτω ὅτι ἐπιτελεῖ σπουδαίαν ἐκδούλευσιν συντελοῦσα εἰς τὴν μείζονα διάδοσιν—καίτοι οὐ μικρὰν ἔλαβε διὰ τῆς «Ἐφημερίδος»—ἄρθρου πολλὰ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως διαφωτίζοντος. Δηλοῖ δὲ ὅτι δέχεται ἀσμένως εἰς τὰς στήλας αὐτῆς πᾶν ἄρθρον ἀφορῶν εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ἔχει αὐτῶ:

«Προκειμένου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ἡμῶν, αἱ προσπάθειαι πάντων στρέφονται περὶ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ κράτους ὥσαντι ἡ ἰσορροπία τῶν ἐσόδων αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐξόδα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν.

Τὰ ἐσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους εἶναι τὰ νομοθετημένα ποσοστὰ τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν κερδῶν τῶν ἀτόμων τὰ εἰσφερόμενα διὰ τὰς δημοσίας δαπάνας· ἐφ' ὅσον λοιπὸν αἱ περιουσίαι καὶ τὰ κέρδη πολλαπλασιάζονται, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὰ ποσοστὰ αὐτῶν ἴσθαι τὰ ἐσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ὁ προϋπολογισμὸς λοιπὸν τοῦ κράτους οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐξασκῇ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν, τούναντίον εἶναι ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιζητῶμεν εἰς τὴν διὰ φόρων ἢ δανείων αὐξήσιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ὕλικήν παραγωγὴν τῶν κατοίκων τοῦ κράτους.

Ἡ ὕλική παραγωγὴ τῶν κατοίκων τοῦ κράτους εἶναι εἰς τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς εὐημερίας αὐτῶν· διὰ ταύτης πραγματοποιεῖται ἡ ἐπιστημονικὴ τούτων πρόοδος καὶ αὐξάνουσι τὰ ἐσοδα τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἡ ὕλική παραγωγὴ εἶναι ἡ ἀδιάλειπτος παραγωγὴ τῶν χρησίων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν· καὶ ἐνόςθῃ ἡ παραγωγὴ αὕτη θεραπεύουσα τὰς